

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vera Concilii Tridentini Historia

Contra falsam Petri Suauis Polani narrationem

Pallavicino, Sforza

Antverpiae, 1670

Capvt XVIII. Inutilia studia Comitis sancti Valentini Romæ, & Dominici Nerij Neapoli. Edictum à Prorege vulgatum. Pyrrus Loffredus ab eo ad Pontificem & Cardinales missus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11665

inurbanè per apertam repulsam humanitati Pontificis ille responderet; non autem (quemadmodum alij obiecerunt) quòd mandata non priùs benè perpendisset: nam die postero Româ discessit. Iussit Pontifex totius colloquij seriem in tabulas referri à Puteò, qui tunc loco Farnesij absentis, quòd infra meritum secum agi putaret, ut narrabitur, Procancellarij munere fungebatur, ne posset unquam Orator opponere, se violenter fuisse detentum. Usque adeò per offensiones ac querelas excreuerat necessitas cautionum; quæ mutuarum suspitionum accusationumque tempore, minores esse non debent aduersum strepitus blaterantium hominum, quàm bellorum obsidionumque tempore, aduersum strepitus fulminantium tormentorum.

C A P V T XVIII.

Inutilia studia Comitiss sancti Valentini Romæ, & Dominici Nerij Neapoli. Edictum à Prorege vulgatum. Pyrrus Loffredus ab eo ad Pontificem & Cardinales missus.

VT missioni Comitiss sancti Valentini Pontifex responderet, simulque ut ex rei, actoris personam sumeret, vicissim miserat ad Proregem Dominicum Nerium Romanum, qui quærimonias recitaret, de iniuriis conquereretur, & temperamenta proponeret. Retulit etiam ad Collegium tum mandata sibi à Comitè communicata, quæ memoratas querelas complectebantur, tum scriptam à se responsionem, ut eam Patres attentè dispicerent. Eius sententia erat: Regios nihil à Pontifice læsos, dum suos subditos ob grauiissima ac patentia delicta puniebat; sed Pontificem utique à regijs, dum subditis ab ipso damnatis ac perduellibus patrocinebantur. In Abbates Bersegnum & Nannum agi & inquiri, tamquam in Clericos, Pontificiæ iurisdictioni subiectos, ob læsæ Maiestatis crimina; præterquam quòd cum Bersegnus captus fuerat, non amplius erat Albani minister. Similiter Garziam Lassum retineri ob ea quæ in ditionem Ecclesiasticam moliebatur; unde ius Gentium læserat, quod seuerè id interdicit ministris vnus Principis apud alterum degentibus, ut ij liberè possint admitti: nec suspitione commercia impediuntur; quapropter opponere non licebat Garziæ Lasso, violari in se ius illud, cuius ipse violator fuerat. Cum Sariansi benignè actum satis superque: hinc enim negatus aliquoties accessus ad Pontificem, despectus appellari non poterat; cum apud nullius Principis Aulam sit in more positum, ut Oratoribus

Pars II.

Ooo

ribus

7. Augusti,
ut in Actis
Consistoria-
libus.

1556. ribus ostium ad Principem quacumque velint horâ patefcât: hinc patienter diffimulatum cum eo fuerat, quòd leui de causa vnâ ex vrbis portis imperiosè fregisset, dum ante lucem exortam clausa propter suspiciones custodiebatur. Expostulabat è conuerso Pontifex, quòd Prorex per declarationem inimicitia, edicto pœnas rigidissimas intentante, prohibuisset suis populis omne commercium cum hominibus Ecclesiasticæ ditionis. Præter hæc scripto reddita, ferunt Pontificem in colloquiis cum Comite verbis incompositis iracundius se gessisse, non seruato illius moderationis emolumento, quam pacato prius animo cum laude retinuerat in concedenda Oratori venia discedendi.

Postremum quasi belli signum Proregi visus est ingressus in Senatum Fiscii Procurator, satis gnaro, huiusmodi molestias non exhiberi Principibus in foro, non prius destinatas in acie. Verùm animo recolens turpem speciem, quam præ se fert apud Christianorum oculos is qui Christi Vicarium inuadit, nouâ vsus est diligentia, tum ad maiorem æquitatem suæ causæ, quasi ad eam defendendam coactus, tum ad regerendum in Pontificem odium belli apud subditos & Cardinales. Propterea Pyrrum Loffredum nobilem Neapolitanum Romam misit, qui Pontifici exponeret; Per iniquissimam ignominiosissimamque petitionem à Fiscii Aduocato habitam, admittamque à Pontifice in Senatu aduersus Casarem ac Regem Catholicum, eorumque ditiones, satis pateferi, quem ille animum gereret, & cuiusmodi clades illis Principibus moliretur. Proinde nihil ipsis aliud agendum superesse, nisi id quod à quolibet obsequenti filio præstaretur erga parentem, qui stricto telo ipsum peteret; hoc est, vt conetur è manibus illi ferrum eripere: ad id Casarem ac Regem per summam tristitiam, & vrgente adductos vi, deuenturos. Sed prius Albanum, ob immensum desiderium, quo ipse eiusque Principes flagrabant se ab huiuscemodi motibus abstinendi, voluisse hanc postremi officij reuerentiam supra debitum persolvere, ab eiusque Sanctitate per infimas preces flagitare, vt inimici personam deponeret, & parentis resumeret; ac reuocatis offensionibus pacem in Christiana Republica foueret. Id vbi fieret, se polliceri, Casarem Regemque Catholicum, præteritas iniurias oblitos, personam obsequentium & amantium filiorum seruatuos. Dignaretur ipse ea quæ sibi significabantur, cum sacro Collegio communicare, concessâ Patribus facultate, quid apud se quisque sentiret liberè proferendi; à quibus verendum non erat, ne fidelia, pacifica & salutaria consilia esset accepturus. Alteram ad Collegium episto-

epistolam deferebat Pyrrus, eiusdem ferè sententiæ: quâ insuper rogabantur Patres, vt Pontificem ad sensus æquitatis charitatisque pastoralis plenos inflectendum curarent. 1556.

3 Iubebatur Loffredus ad Pontificem & Cardinales litteras deferre, eosque ex Albani mandatis alloqui; ita tamen ne vltra quadriduum Romæ commoraretur, quocumque aut etiam nullo accepto responso. Sed Pontifex, quem iuuabat cunctatio, donec è Gallia rediret Caraffa, & cum eo aliquæ Gallorum suppetiæ, sicut dicemus, ob oculos illi posuit, fieri non posse, vt tam breui temporis spatio quidquam certi statueretur; cum opus esset, vt Loffredus post colloquium secum habitum, Collegium inuiseret, & inde Pontifex sententias Patres rogaret, atque hoc pacto responsum eiusmodi redderet, quo iniretur aliquod vtrique acceptum temperamentum, cuius spem plurimam in eo excitauit: aliter illius aduentum habiturum fuisse speciem non pacificatoris, sed delusoris. Loffredus rationibus Pontificis illectus, & Proregis arcanum ignorans, morâ se inuerti permisit; quod non modicum attulit detrimentum Proregi, ob notam inde contractam, tum ipsi, ob ærumnam inde toleratam: relicto ministris documento, ne vnumquam suo vrantur arbitrio contra ea quæ sibi disertis coarctatisque mandatis iniunguntur, multoque minus, vbi nulla ipsis innotuit ratio; quam quia tunc animo metiri non possunt, oportet vt non exiguam credant, & fortasse maximam.

CAPVT XIX.

Bellum à Prorege illatum. Pontificis in Loffredum animaduersio. Quæ in Gallia Caraffa Cardinalis egerit. Eius reditus cum auxiliis, & Rebiba Legato.

1 Quarto Septembris coactis Cardinalibus coram Pontifice, recitatae sunt^a litteræ, quas ad Collegium Albanus dederat. Tum de negotio agitatum, ac varia de pacificatione sunt proposita. Sed postridie noctu nuntiatum est, Albanum, cum iustis copiis egressum Neapoli Kalendis illius mensis, inuasisse postea in ditionem Ecclesiasticam, ac die quinto Pontem Coruum occupasse, minutum scilicet vestigium veterum Fregellarum, vbi Hannibalis impetus fuerat olim retardatus ac fractus; deinde verò Frofinonem, multâ pecudum abactâ prædâ. Pontifex vehementer inflammatus, confestim Patres coëgit, fecitque de aggressionem certiores. Dein coram ipsis accitum Loffredum percontatus est, quidnam

^a In Actis
Consistorialibus.

^b 6. Septembris
anno 1556. in
Actis Consistorialibus.

O o o 2

nam